

Nr 130.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående pension å allmänna indragningsstaten åt förre portvakten C. E. Carlsson; given Stockholms slott den 27 februari 1920.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över lantförsvärsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen medgiva,

att förre portvakten vid Karl Gustafs stads gevärsfaktori Carl Erik Carlsson må från och med ingången av år 1920 under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 500 kronor.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott.

GUSTAF.

E. A. Nilson.

*Utdrag av protokollet över lantförsvarsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
den 27 februari 1920.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
Statsråden PETRÉN,
NILSON,
LÖFGREN,
friherre PALMSTIERNA,
UNDÉN,
THORSSON,
HOLMQUIST,
OLSSON.

Departementschefen, statsrådet Nilson, yttrade härefter:

»I skrivelse till arméförvaltningens artilleridepartement den 13 januari 1920 har styresmannen för Karl Gustafs stads gevärsfaktori gjort framställning om utverkande av pension å allmänna indragningsstaten åt förre portvakten vid gevärsfaktoret Carl Erik Carlsson samt till stöd härför anfört följande:

Carlsson, som vore född den 6 mars 1847, hade i det närmaste 25 år varit anställd vid gevärsfaktoret. Han hade den 14 oktober 1890 antagits till faktoridräng samt tjänstgjort som sådan till år 1908, då han, efter att hava skadats under tjänstgöring, så att han ej kunde ut-

föra honom åliggande arbete som brand- och vattenvakt, anstälts som portvakt. Portvaktssysslan hade han innehaft till den 1 augusti 1915, då han måst entledigas på grund av åderförkalkning med tilltagande minnesförlust samt i övrigt minskade själs- och kroppsfrämögenheter. Carlsson vore nu sedan flera år sängliggande och levde huvudsakligen på sjukkassehjälpen och vad hans hustru kunde förtjäna genom städning. Då Carlsson, såsom nämnts, skadats under utövande av sin tjänst och hans hälsa därefter aldrig blivit återställd utan ständigt försämrats samt han under hela sin tjänstetid på ett plikttroget sätt skött sitt arbete och för flit och uppförande erhållit de bästa vitsord, hemställde styresmannen, att åt Carlsson måtte utverkas en pension av 500 kronor, att utgå från och med 1920 års början.

Med överlämnande av de till ärendet hörande handlingarna har *arméförvaltningens artilleridepartement* i skrivelse till Kungl. Maj:t den 19 januari 1920 förklarat sig anse billigt, att Carlsson genom pension bereddes någon hjälp till livsuppehälle under hans återstående livstid, och ansåge sig departementet i fråga om storleken härav med hänsyn till Carlssons tjänstetid och de belopp, riksdagen i liknande fall beviljat med honom jämställda arbetare, böra såsom pension föreslå 500 kronor om året. Artilleridepartementet hemställde alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att å allmänna indragningsstaten bevilja Carlsson en årlig pension under hans återstående livstid av 500 kronor, att beräknas och utgå från och med 1920 års början.

Statskontoret, som icke funnit något att erinra mot vad arméförvaltningens artilleridepartement föreslagit, har, under framhållande av att det föreslagna pensionsbeloppet, 500 kronor, icke överstege vad under senare åren i pension tilldelats faktoriarbetare, tillstyrkt bifall till förevarande framställning.

Under åberopande av vad sålunda förekommit, får jag hemställa, Departements-
chefen. det täcktes Eders Kungl. Maj:t föreslå riksdagen medgiva, att förre portvakten vid Karl Gustafs stads gevärsfaktori Carl Erik Carlsson må från och med ingången av år 1920 under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 500 kronor.»

Kungl. Maj:ts Proposition Nr 130.

Till denna, av statsrådets övriga ledamöter biträdde hemställen täcktes Hans Maj:t Konungen lämna bifall; ock skulle till riksdagen avlätas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Erik von Horn.
